

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200040
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:8021200040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a zo sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., vo veci žalobcu (sťažovateľ): M. T., nar. XX.XX.XXXX, K.. C. U. XXX/X, XXX XX. J. Q., právne zastúpený advokátom JUDr. Michalom Barnovským, Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Prešov, Kúpeľná 6663/6, 080 01 Prešov, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, D. P. X/XXX, XXX XX. J. Q., 2/ E.. P. D., nar. XX.XX.XXXX., H. X, XXX XX. J. Q., 3/ E.. I. T., nar. XX.XX.XXXX., C. U. XXX/X, XXX XX J. Q., 4/ ACTIVE-SPORT, spol. s r.o., Prešovská 2, 064 01 Stará Ľubovňa, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2017/040579/0110347/ŠSS-DM zo 6. novembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/3/2021-126 z 9. júna 2022, takto

rozhodol:

- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. E.. P. D. (ďalšia účastníčka konania 2/) podala žiadosť o dodatočné povolenie stavby - zmena dokončenej stavby polyfunkčnej budovy - nadstavba (ktorá pozostávala z 2. NP a podkrovia) na parc. č. KN - C XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/X v k. ú. J. Q. za účelom rozšírenia pôvodných obchodných priestorov. Vlastníčka nepovolenej stavby E.. P. D. nie je vlastníčkou pozemkov pod nepovolenou stavbou a stavby súp. č. XXX (na ktorej mala byť nadstavba realizovaná) - tým je jej manžel E. D. (ďalší účastník konania 1/), ktorý s realizáciou nadstavby súhlasil. Dňa 27. júla 2017 bolo vydané rozhodnutie č. 471/2006-SÚ/Bo, ktorým podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) Mesto Stará Ľubovňa ako príslušný stavebný úrad (ďalej len „stavebný úrad“) uvedenú stavbu dodatočne povolil - dodatočne povolil už vykonané stavebné práce a určil podmienky dokončenia stavby, ktoré zahŕňali aj pripomienky dotknutých orgánov.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca - M. T., ktoré Okresný úrad Prešov (ďalej len „pôvodný žalovaný“) zamietol a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil rozhodnutím č. OU-PO-OVBP2-2017/040579/0110347/ŠSS-DM zo 6. novembra 2017 (ďalej len „rozhodnutie pôvodného žalovaného“). K námietkam týkajúcim sa dodatočného povolenia stavby uviedol, že ak je stavba realizovaná bez povolenia, stavebný úrad najprv skúma možnosť jej dodatočného povolenia, pričom podmienkou je, aby stavba nebola v rozpore s verejnými záujmami a územným plánom, čo bolo v posudzovanom prípade splnené. Ohľadom nájomných zmlúv konštatoval, že nešlo o klasickú

nájomnú zmluvu, ale o zmluvu o bezodplatnom užívaní, ktorá bola následne doplnená a námietka o výške nájomného bola zamietnutá s poukazom na zmluvnú slobodu strán. Žalovaný ďalej uviedol, že predložené doklady a projektová dokumentácia boli v súlade so zákonnými požiadavkami a nezrovnalosti v katastrálnej mape boli odstránené. Konštatoval tiež, že nepriehľadné okná sú v súlade s projektovou dokumentáciou a nenarúšajú súkromie susedov, splnené sú aj insolačné podmienky, geotechnický prieskum nebol povinný a riešenie odkanalizovania zostáva zachované, keďže ide o zmenu dokončenej stavby. K námietkam o procesných úkonoch a vedení spisu žalovaný uviedol, že vytýkané nedostatky nemali vplyv na vecnú správnosť a všetky dotknuté orgány sa k stavbe vyjadrili. K námietkam ohľadne zmluvy o dielo žalovaný uviedol, že zmluvy sa posudzujú podľa prejavu vôle strán a stavebný úrad nie je oprávnený skúmať náležitosti zmlúv.

II. Konanie na správnom súde a rozhodnutie správneho súdu

3. Žalobca podal proti rozhodnutiu pôvodného žalovaného žalobu. Namietal, že súlad stavby s verejným záujmom nebol preukázaný, spochybňoval platnosť nájomných zmlúv a namietal, že výška nájomného bola neprimerane nízka, čo odporuje dobrým mravom a zákonu, pričom stavebný úrad, ani žalovaný sa dostatočne nezaoberali otázkou platnosti týchto zmlúv. Ďalej namietal, že stavebný úrad nevyriešil dostatočne viaceré kľúčové body týkajúce sa stavebného konania (žiadosť o dodatočné stavebné povolenie bola podaná na nesprávnom tlačive, obsahovala chyby a niektoré základné náležitosti absentovali) a tiež neprehľadnosť vedeného administratívneho spisu. Projektová dokumentácia neobsahovala, podľa názoru žalobcu, nevyhnutné údaje týkajúce sa prístupu, technických zariadení a ďalších aspektov podľa stavebných predpisov, nebol vyriešený problém s oknami, ktoré narúšajú súkromie, nebol priložený geotechnický posudok kvôli stabilite stavby a nebolo doriešené ani odkanalizovanie stavby. Žalobca namietal, že neboli zohľadnené ani ďalšie dôležité aspekty, ako je zachovanie pohody bývania, nebola náležite posúdená nelegálna prístavba a nebol mu umožnený prístup na miestne zisťovanie, čím mu bolo odopreté právo predniesť ďalšie námietky.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „správny súd“) rozsudkom č. k. 2S/3/2018-110 zo 7. februára 2019 žalobu zamietol podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Žalobca podal proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) vyhodnotil ako dôvodnú, rozsudkom sp. zn. 1Sžk/34/2019 z 27. októbra 2020 (ďalej len „rozhodnutie NS SR“) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP. NS SR vyhodnotil ako dôvodné námietky týkajúce sa nesprávneho procesného postupu správneho súdu vedúcemu k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, a to tým, že napadnutý rozsudok nespĺňal požiadavku náležitého odôvodnenia vo vzťahu k podstatným žalobným námietkam. Išlo o námietky týkajúce sa okien nadstavby, neúčasti na miestnom zisťovaní a zásahu do súkromia. K oknám nadstavby NS SR uviedol, že správny súd len odkázal na všeobecné konštatovanie, že okná boli nepriehľadné, ale vôbec neriešil podstatu námietok o neexistencii dohody o oknách, odstupových vzdialenostiach, zásahu do súkromia a nekonkrétnosti stanovenej podmienky nepriehľadnosti. K nemožnosti účasti žalobcu na miestnom zisťovaní NS SR uviedol, že správny súd síce odkázal na niektoré predchádzajúce ústne konania, avšak tieto sa týkali inej veci - prístavby, nie nadstavby, ktorá bola predmetom sporu. NS SR poukázal aj na nedostatočné vysporiadanie sa správneho súdu s námietkami o zásahu do práva na súkromie a pohodu bývania, pri ktorých správny súd len odkázal na preukázanie verejného záujmu a ich vyriešenie posudkom presvetlenia. Správny súd, podľa názoru NS SR, prebral argumentáciu pôvodného žalovaného, namiesto toho, aby sám podrobne preskúmal námietky žalobcu a nezaoberal sa ani judikatúrou, na ktorú žalobca poukazoval v žalobe.

5. Správny súd opätovne preskúmal napadnuté administratívne rozhodnutia a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo a napadnutým rozsudkom č. k. 2S/3/2021-126 z 9. júna 2022 (ďalej len „rozhodnutie správneho súdu“) žalobu opätovne zamietol podľa § 190 SSP ako nedôvodnú. Uviedol, že rozhodnutie pôvodného žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a bolo aj dostatočne odôvodnené. Súhlasnými stanoviskami dotknutých orgánov bolo potvrdené, že posudzovaná nadstavba polyfunkčného domu nie je v rozpore s verejným záujmom a je v súlade aj s územným plánom mesta, ktorý trojpodlažnú polyfunkčnú výstavbu v danej lokalite povoľuje, na základe čoho boli splnené podmienky na dodatočné povolenie stavby v zmysle § 88a ods. 1 stavebného zákona. Správny súd sa zaoberal aj nájomnými zmluvami medzi vlastníkom nehnuteľnosti a stavebníčkou, avšak uviedol, že hodnotenie týchto zmlúv nie je v kompetencii správnych orgánov, a preto tieto námietky neboli relevantné pre rozhodovanie o povolení stavby; rovnako posúdil aj námietky ohľadne zmluvy o dielo medzi stavebníkom a spoločnosťou, ktorá dielo mala realizovať. Správny súd ďalej konštatoval, že stavebníčka (manželka vlastníka nehnuteľnosti) predložila všetky

požadované dokumenty vrátane listu vlastníctva a kópie katastrálnej mapy a projektová dokumentácia bola vypracovaná v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou.

6. K pochybeniu vytýkanému kasačným súdom, že neriešil námietku o nemožnosti zúčastniť sa na miestnom zisťovaní dňa 30.10.2017, správny súd uviedol, že išlo o miestne zisťovanie, ktoré po podaní odvolania vykonali zamestnankyne stavebného úradu bez prítomnosti účastníkov konania a išlo len o overenie stavu stavby, o čom bol spísaný „interný záznam“. O tomto zázname pôvodný žalovaný nemal povinnosť žalobcu informovať, keďže mu to zákon neukladá.

7. K vytýkanému neriešeniu okien, ktoré smerujú na dom žalobcu, správny súd uviedol, že tieto boli v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby v podmienke č. 9 určené ako nepriehľadné, pričom podmienky stanovené v rozhodnutí sú pre stavebníka záväzné a musia byť splnené na vydanie kolaudačného rozhodnutia. To sa vzťahuje aj na vytýkanú neriešenú pohodu bývania, ktorá bola podľa názoru správneho súdu riešená stanovením spomenutých podmienok 1 až 9 v rozhodnutí a tiež posudkom presvetlenia.

8. Správny súd posúdil ako nedôvodné aj ďalšie námietky žalobcu ohľadne geotechnického posudku (keďže nejde o novú stavbu, ale o dodatočné povolenie už existujúcej stavby), nesprávneho vedenia administratívneho spisu, zápisníc a procesných úkonov s odôvodnením, že administratívne konanie prebehlo v súlade so zákonom.

9. Námietky týkajúce sa zastavenia stavebných prác na iných stavbách, podnetov prešetrenia realizácie stavby (riešené v priestupkovom konaní), námietky týkajúce sa neohlásených stavieb - prístavieb, námietku neúčasti na miestnom zisťovaní Štátneho stavebného dozoru (výkon dozoru) a námietku ohľadne existujúcej žumpy (ktorá bola riešená v pôvodnom stavebnom konaní na stavbu, na ktorej sa realizuje nadstavba) správny súd označil za bezpredmetné, keďže neboli predmetom tohto konania.

10. K pochybeniu vytýkanému kasačným súdom, že sa nezaoberal judikatúrou, na ktorú žalobca poukazoval, správny súd uviedol, že žalobca sa síce odvoláva na viaceré slovenské a české súdne rozhodnutia avšak bez konkrétneho zdôvodnenia ich relevancie pre posudzovaný prípad. Správny súd ich preto považoval za irelevantné a nevyjadroval sa k nim. A naopak sám poukázal na relevantné rozhodnutia (sp. zn. 7Sžo/2/2014, sp. zn. 8Sžo/15/2015, sp. zn. 8Sžo/30/2016, sp. zn. 6Sžp/23/2013, sp. zn. 3Sžo/60/2014, sp. zn. 3Sžo/28/2014 a sp. zn. 10Sžo/98/2019), týkajúce sa problematiky dodatočného povolenia stavby.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu a vyjadrenie žalovaného k nej

11. Žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podal kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f), g), h) a i) SSP nerešpektovaním záväzného právneho názoru, vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti a odklonením sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, nesprávnym právnym posúdením veci a porušením práva na spravodlivý proces, keď nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo alternatívne, aby ho zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. i) SSP uviedol, že správny súd nerešpektoval právny názor vyslovený v rozsudku NS SR ohľadne nedostatkov odôvodnenia v zásadných otázkach (okná nadstavby, neúčast' na miestnom zisťovaní, zásah do práv na súkromie a pohodu bývania). Pri oknách nadstavby sa správny súd podľa sťažovateľa nezaoberal námietkami o neexistencii dohody o oknách, odstupových vzdialenostiach a zásahu do súkromia a do odôvodnenia doplnil iba jednu vetu, že vydanie kolaudačného rozhodnutia je podmienené splnením podmienok stanovených v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby; sťažovateľ namietal aj nejasnú formuláciu, resp. nekonkrétnosť podmienky nepriehľadnosti okien (podmienka č. 9). Pri zásahu do práva na súkromie a pohodu bývania správny súd opätovne doplnil svoje odôvodnenie o hrozbu nevydania kolaudačného rozhodnutia pri nedodržaní podmienok stavebného úradu, avšak nevysporiadal sa s námietkami o narušení súkromia, nevhodnom umiestnení okien, nekonkrétnosti a nezrozumiteľnosti podmienky č. 9, obmedzení výhľadu na hrad Stará Ľubovňa, neposúdení odstupových vzdialeností a tienení stavby. Posúdenie pohody bývania tak zredukoval len na svetlotechnický posudok a preukázanie verejného záujmu. Pri nedostatočnom odôvodnení ohľadom judikatúry (uvedenej v žalobe) sa správny súd vyjadril selektívne iba k jednému odseku žaloby, ale ku zvyšku sa opätovne nevyjadril. Sťažovateľ namietal, že správny súd opätovne iba prebral argumentáciu žalovaného, čo mu predtým vytkol aj NS SR a konkrétne sa nezaoberal jednotlivou argumentáciou. Tiež správne mu vytýkal neodstránenie nezrozumiteľnosti niektorých častí (body 112 a 113) zrušeného rozhodnutia, na ktoré NS SR vo svojom rozhodnutí poukázal.

13. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP uviedol, že správny súd na pojednávaní dňa 9. júna 2022 nevykonal navrhované dokazovanie, neumožnil sťažovateľovi vyjadriť sa k vykonaným

dôkazom, neurčil sporné a nesporné skutkové tvrdenia a predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, v znení neskorších, ďalej len „CSP“) a na záver pojednávania neumožnil sťažovateľovi sa vyjadriť k právnej stránke veci a predniesť konečný návrh. Opätovne namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia (a to nielen správneho súdu, ale aj oboch administratívnych rozhodnutí), tiež jeho nejasnosť a nezrozumiteľnosť, nedostatky v projektovej dokumentácii a pri vedení spisovej dokumentácie a namietal aj nedodržanie postupu podľa § 140b ods. 6 stavebného zákona, keď si žalovaný nevyžiadal stanovisko dotknutých orgánov k námietkam. Sťažovateľ ďalej namietal nedoručenie rozhodnutia stavebného úradu splnomocnenej zástupkyňi stavebníčky a nesprávne zvolené doručovanie rozhodnutia správneho súdu do elektronickej schránky.

14. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP uviedol, že správny súd nesprávne právne posúdil nemožnosť sťažovateľa sa pred vydaním rozhodnutia stavebného úradu vyjadriť k jeho podkladom (§ 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších prepisov (ďalej len „správny poriadok“) a tiež jeho neúčast' na miestnom šetrení dňa 30. októbra 2017, resp. neinformovaní o výsledkoch tohto šetrenia pred vydaním rozhodnutia. Opätovne tiež namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil nevysporiadanie sa s námietkami sťažovateľa zo strany stavebného úradu, nepotrebnosť realizácie geotechnického posudku, nedostatočné posudzovanie odkanalizovania stavby a absolútnu neplatnosť nájomnej zmluvy a zmluvy o dielo.

15. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP uviedol, že správny súd síce poukázal na viacero rozhodnutí, ktoré sa týkajú dodatočného povolenia stavieb, avšak nekonkretizoval, ako sa preskúmaného prípadu týkajú (podľa sťažovateľa nijako).

16. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril, že táto nie je dôvodná. Uviedol, že proti napadnutému rozhodnutiu správneho súdu nemá námietky, plne sa stotožňuje s jeho výrokom a odôvodnením a navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

17. Vec bola predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) 30. marca 2022. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená ako sudkyňi spravodajkyňi sudkyňi JUDr. Anite Filovej. Na základe § 27a ods. A rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

18. Najvyšší správny súd po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

19. Od 1. apríla 2024 sa agenda územného plánovania a štátnej stavebnej správy Okresného úradu Prešov presunula na Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Prešov so sídlom Kúpeľná 6663/6, 080 01 Prešov, a to podľa zákona č. 46/2024 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Preto Najvyšší správny súd konal so žalovaným označeným ako „Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Prešov“.

20. Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa vzťahujú ustanovenia stavebného zákona o stavebnom konaní, pričom vlastník stavby má dôkazné bremeno preukázať, že stavba nie je v rozpore s verejným záujmom. V preskúmanom prípade mal Najvyšší správny súd za preukázané, že stavebný úrad v súlade s územným plánom mesta Stará Ľubovňa povolil nadstavbu polyfunkčného domu so záverom, že táto stavba vyhovuje všetkým regulačným a hygienickým normám a je v súlade s určeným účelom územia pre občiansku vybavenosť. Správny súd žalobné námietky týkajúce sa nájomnej zmluvy, nesúlady stavby s verejným záujmom a formálnych chýb v projektovej dokumentácii zamietol ako neopodstatnené.

21. Keďže vec už bola raz správne súdu vrátená rozhodnutím Najvyššieho súdu SR a správny súd bol viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP), kasačný súd ako prvé skúmal, či správny súd riadne vychádzal zo záväzného právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Išlo o námietky týkajúce sa pohody bývania - okien nadstavby a zásahu do súkromia, neúčasti na miestnom zisťovaní a nezaobzeraní sa judikatúrou, na ktorú sťažovateľ (žalobca) v žalobe poukazyval.

22. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa vysporiadal so všetkými vytýkanými námietkami, isté výhrady má k spôsobu a obsahu vysporiadania sa s nimi, avšak s právnym posúdením

kruciálnych skutočností zo strany správneho súdu sa stotožňuje a ich vyhodnotenie nepovažuje za nepreskúmateľné.

23. Prvá námietka sa týkala pohody bývania. Medzi kritéria ovplyvňujúce pohodu bývania možno zaradiť napr. podstatné zníženie odstupových vzdialeností medzi jednotlivými stavbami; zníženú mieru denného prirodzeného (slniečného) svetla; obmedzenie výhľadu; či narušenie súkromia. Práve v prípadoch, ak sú v protihľadej stene umiestnené okná obytných miestností je veľmi častou námietkou uplatňovanou v územnom alebo stavebnom konaní námietka narušenia pohody bývania stratou súkromia. Aj v posudzovanom prípade sťažovateľ namietal umiestnenie okien na nadstavbe, ktoré smerujú na jeho pozemok, na ktorom je postavený rodinný dom.

24. Vo vzťahu k pohode bývania kasačný súd na úvod poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Sžk/37/2019 z 2. februára 2022, ktorý v bode 54 odôvodnenia rozsudku uviedol, že : „...Pohoda bývania je ale neurčitý právny pojem, ktorého posúdenie závisí od konkrétnej situácie, pričom je potrebné zohľadniť, že pohoda bývania nesie v sebe aj silný subjektívny prvok. Je totiž logické, že každý vníma tento pojem silne individuálne, čo súčasne znamená, že ak by sa toto kritérium samo o sebe prioritizovalo, v podstate by došlo k utlmeniu stavebnej činnosti, pretože skoro každá takáto činnosť má už vo svojej podstate negatívny dopad na pohodu bývania. Z toho vyplýva, že pohoda bývania by sa mala posudzovať pokiaľ možno objektívne a v nadväznosti na ďalšie kritéria vymedzené v § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. a § 4 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. ... Pri vyhodnotení pohody bývania pritom zohráva svoju úlohu aj proporcionálnosť medzi pôvodnou a zamýšľanou stavbou...“ Premiernuc uvedené aj na posudzovaný prípad, stavebný úrad pri hodnotení, či môže dôjsť k narušeniu pohody bývania, prihliada ku konkrétnym zvláštnostiam danej lokality a navrhovanej stavby.

25. V súvislosti s oknami na nadstavbe, ktoré majú narušiť súkromie sťažovateľa, stavebný úrad vo svojom rozhodnutí stavebníčke uložil jasnú podmienku, konkrétne „...z južnej strany od rodinného domu postaveného na parcele XXX/X. zabezpečiť nepriehľadnosť okenných otvorov.“ Uvedená podmienka je z pohľadu kasačného súdu dostatočne určitá a zrozumiteľná a znamená, že všetky okná, ktoré sa na južnej strane od rodinného domu sťažovateľa nachádzajú, musia byť nepriehľadné. K takto stanovenej podmienke nie je potrebné nič bližšie a podrobnejšie dodať.

26. S ohľadom na namietanú pohodu bývania sťažovateľa je tiež namieste uviesť, že v rámci stavebného konania bol realizovaný a predložený posudok presvetlenia a tiež stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sú kompetentné vyjadrovať sa k realizovanej stavbe a stanoviť podmienky pre jej dokončenie práve aj za účelom zachovania pohody bývania, pričom k predmetnej stavbe boli vydané výlučne súhlasné stanoviská s dodatočným povolením stavby.

27. Čo sa týka námietky straty výhľadu na Ľubovniansky hrad, Najvyšší správny súd (rovnako ako správny súd) uvádza, že územný plán v danej lokalite umožňuje výstavbu trojpodlažnej polyfunkčnej zástavby. Preto trojpodlažná polyfunkčná stavba, ktorá je predmetom dodatočného povolenia, je v súlade so záväznou a smernou časťou územnoplánovacej dokumentácie. Kasačný súd nespochybňuje úlohu stavebného úradu skúmať zásah realizovanej/dodatočne povoľovanej stavby do práv vlastníkov susedných pozemkov a stavieb, pričom ale nie je možné vychádzať z toho, že ich pohoda bývania či výhľad z okien budú absolútne nemenné. Vlastníci susedných pozemkov a stavieb si musia byť vedomí, že v ich blízkosti sa nachádzajú stavebné pozemky, vo vzťahu ku ktorým platia konkrétne regulatívy pre stavby stanovené schváleným územným plánom.

28. K posudzovaniu odstupových vzdialeností v prípade nadstavby nad existujúcu stavbu Najvyšší správny súd uvádza, že pri nadstavbe sa rozostupy stavieb nemenia, keďže nadstavba pridáva poschodia vertikálne, t. j. bez rozšírenia pôdorysu budovy, čo v praxi znamená, že odstupové vzdialenosti stanovené pri pôvodnej stavbe zostávajú formálne rovnaké. Nadstavba však môže priniesť potrebu splnenia dodatočných technických, či hygienických predpisov (napr. požiarne predpisy, svetlotechnické normy), čo skúmajú v konaní stavebné úrady. V preskúmanom prípade sa všetky dotknuté orgány, ktoré nadstavbu v súvislosti s uvedenými predpismi a normami posudzovali, vyjadrili vo svojich záväzných stanoviskách súhlasne, pričom stanovili rôzne podmienky, ktoré musia byť v súvislosti s realizáciou stavby splnené.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného kasačný súd sumarizuje argumenty, pre ktoré námietku týkajúcu sa narušenia pohody bývania vyhodnotil za nedôvodnú. Pre kasačný súd boli relevantné tieto skutočnosti : (i) na pozemku sa už predtým nachádzala stavba, ktorá slúžila ako predajňa potravín, (ii) vzájomne rozostupy medzi stavbami sú pôvodné, zostali zachované, (iii) existujúca stavba bola v súlade s územným plánom nadstavená na povolený rozsah troch podlaží, (iv) nadstavbou nedôjde ani k zníženiu účinnej doby insolácie (osltenie priamym slnečným svetlom) obytných miestností rodinného domu sťažovateľa pod hodnoty požadované technickou normou, (v) predložené záväzné stanoviská dotknutých orgánov boli súhlasné. Práve s poukazom na uvedené skutočnosti je namieste uzavrieť, že

v prípade sťažovateľa sa nejedná o mimoriadne obťažovanie, ktoré by prevyšovalo mieru primeranú miestnym pomerom. V súvislosti s uvedeným záverom kasačný súd dodáva, že v prípade, ak sa konkrétna osoba cíti byť obťažovaná navrhovanou stavbou, ako v danom prípade, je na tejto osobe, teda v danom prípade na sťažovateľovi, aby sama vykonala konkrétne opatrenia (napríklad výsadba zelene - stromov, kríkov), ktoré obťažovanie môžu eliminovať. Je potrebné si totiž uvedomiť, že pokiaľ je navrhovaná stavba v súlade s územným plánom, stavbou dotknutá osoba (sťažovateľ) si nemôže osobovať právo na to, aby bola vylúčená akákoľvek zmena v jej susedstve, ktorá aj zníži mieru jej súkromia (bližšie aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR č. j. 7 As/13/2010 - 145 z 12. marca 2010).

30. S druhou vytýkanou námietkou ohľadne miestneho zisťovania zo dňa 30. októbra 2017 sa podľa kasačného súdu správny súd vysporiadal riadne, keď objasnil, že išlo o miestne zisťovanie zamestnankýň stavebného úradu po tom, ako bolo podané odvolanie voči rozhodnutiu stavebného úradu. Miestne zisťovanie bolo vykonané bez prítomnosti stavebníka, či iných účastníkov konania a išlo svojou podstatou o preverenie stavu predmetnej stavby v zmysle odvolacích námietok, o čom bol spísaný interný záznam a tento bol založený do administratívneho spisu. Kasačný súd po preskúmaní interného záznamu konštatuje, že v danom prípade nešlo o klasické miestne zisťovanie, s ktorým počíta stavebný zákon (napríklad miestne zisťovanie upravené v § 61 ods. 1 stavebného zákona), keďže nebolo súčasťou konania o dodatočnom povolení stavby, ako podkladu pre zistenie skutkového stavu a následné vydanie rozhodnutia, ale bolo realizované až v rámci odvolacieho konania za účelom overenia reálneho stavu stavby po vydaní prvostupňového rozhodnutia. Preto z dôvodu, že nešlo o miestne zisťovanie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona, jeho výsledok nebol podkladom pre vydania napadnutého rozhodnutia, skutočnosť, že sťažovateľ na ňom nebol osobne prítomný a ani nebol oboznámený s jeho výsledkom, nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navyiac v rámci odvolacieho konania žalovaný nemá zákonnú povinnosť umožniť účastníkom konania oboznámiť sa s podkladmi pre vydanie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku.

31. Ohľadne vytýkanej nezrozumiteľnosti niektorých častí (body 112 a 113) zrušeného rozsudku správneho súdu kasačný súd uvádza, že tieto boli doplnené o poznámky, že ide o citáciu a správny súd ich opätovne použil aj v poradí druhom svojom rozsudku. Napriek doplneným poznámkam aj Najvyšší správny súd hodnotí uvedené pasáže ako ťažko pochopiteľné, keďže naozaj komplikovaným spôsobom citujú nález sp. zn. III. ÚS 72/2010. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu a preto zopakovanie procesu za účelom jej odstránenia by nevedlo k zmene výsledku konania a rovnako by nebolo ani v súlade so zásadou hospodárnosti.

32. Čo sa týka námietky nedostatočného odôvodnenia ohľadne judikatúry uvedenej v žalobe, sa Najvyšší správny súd stotožňuje s názorom správneho súdu, že sťažovateľ v žalobe (a tiež následne v kasačnej sťažnosti) argumentuje množstvom rozsudkov rôznych českých a slovenských súdov, pričom však vo viacerých prípadoch žiadnym spôsobom nekonkretizuje, za akým účelom na ne poukazuje. Správny súd príkladmo jeden taký prípad aj uviedol (nešlo o vybratie iba jedného rozhodnutia, ako to uviedol sťažovateľ v kasačnej sťažnosti). Vo vzťahu k ostatným sa správny súd nevyjadroval a nezaujal k nim ani žiadne stanovisko, pretože nemohol vedieť, na ktoré závery z týchto rozhodnutí sťažovateľ poukazoval a z toho dôvodu kasačný súd nepovažoval túto námietku sťažovateľa za dôvodnú.

33. Najvyšší správny súd sa následne vyjadruje aj k ďalším námietkam uvedeným v kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

34. Vo vzťahu k námietke, že sťažovateľovi nebolo umožnené na pojednávaní pred správnym súdom dňa 9. júna 2022 vyjadriť sa podľa § 112 ods. 3 SSP, je namieste uznať, že zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že by bola sťažovateľovi takáto možnosť daná. Na druhej strane toto opomenutie na strane správneho súdu nemá žiaden vplyv na výsledok konania. Sťažovateľ mal riadnu a efektívnu príležitosť participovať na konaní a vplývať na správny súd svojimi argumentami v jeho písomných podaniach a ako aj predniesť svoj návrh na pojednávaní a formálne pochybenie na strane konajúceho správneho súdu v závere pojednávania do týchto jeho participačných práv nezasiahlo v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces alebo obmedzilo jeho právo konať pred súdom. V tejto súvislosti kasačný súd ešte dodáva, že v správnom súdnom konaní platí prísna koncentračná zásada, v zmysle ktorej žalobca môže meniť alebo rozširovať dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia len v rámci lehoty na podanie správnej žaloby (§ 183 SSP). Správny súdny poriadok síce pripúšťa aj situácie, kedy správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (napríklad § 134 ods. 2, § 195 SSP), ale o takýto prípad sa v tu posudzovanej veci nejedná (porov. body 50 a 51 rozsudku sp. zn. 5Svk/2/2021 z 30. júna 2022).

35. K námietke, že správny súd nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré

dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci, Najvyšší správny súd uvádza, že toto ustanovenie správny súd ani nemal dôvod použiť a podľa neho v konaní postupovať. V súlade s § 5 ods. 1 a § 25 SSP sa na konanie pred správnym súdom okrem základných zásad, princípov a ustanovení priamo vyplývajúcich zo Správneho súdneho poriadku, subsidiárne použijú aj zásady a ustanovenia Civilného sporového poriadku. Použitie CSP však zostáva iba v rovine subsidiárnej aplikácie a teda iba za predpokladu, že SSP určitú procesnú otázku alebo mechanizmus neupravuje sám. Priebeh pojednávania je v správnom súdnom konaní upravený v § 112 ods. 1 SSP a podľa kasačného súdu je toto ustanovenie lex specialis voči § 181 CSP, pretože upravuje priebeh pojednávania pred správnym súdom inak než pojednávanie v civilnom sporovom konaní, a preto je podľa § 25 SSP vylúčené použiť naň § 181 CSP. Navyše, v správnom súdnom konaní, súd podľa § 119 SSP zásadne vychádza zo skutkového stavu, ktorý zistili orgány verejnej správy, a až na výnimky nezisťuje skutkový stav sám. Správne súdne konanie tak nie je ovládané natoľko prísnou prejednacou zásadou ako civilné sporové konanie, a preto v ňom chýba účel, kvôli ktorému sa aplikuje § 181 ods. 2 CSP v civilnom sporovom konaní. Naopak, v správnom súdnom konaní toto ustanovenie nemôže plniť tento účel, a preto niet dôvodu ani na jeho primerané použitie. (rovnako porov. bod 27 rozsudku sp. zn. 5Svk/16/2021 z 29. septembra 2022 a body 10 a 11 rozsudku sp. zn. 7Svk/19/2021 z 29. marca 2023) 36. Treba tiež zdôrazniť, že porušenie citovaného ustanovenia sa ani v civilnom sporovom konaní nepovažuje za takú vadu, ktorá by zakladala porušenie práva na spravodlivý proces (porov. v tomto smere napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/56/2020 z 28. decembra 2020, R 60/2021).

37. Ohľadne námietky nesprávne zvoleného doručovania rozhodnutia správneho súdu do elektronickej schránky právneho zástupcu sťažovateľa, Najvyšší správny súd potvrdzuje, že ide o dôvodnú námietku, avšak táto by bola relevantná len v prípade, ak by kasačná sťažnosť nebola podaná včas. Nakoľko kasačná sťažnosť bola podaná v lehote podľa § 443 SSP (t. j. včas), uvedená vada nemala žiaden vplyv na konanie, ani na jeho výsledok, keďže sťažovateľ mal možnosť sa s napadnutým rozhodnutím oboznámiť.

38. V súvislosti s námietkou nedoručenia rozhodnutia stavebného úradu splnomocnenej zástupkyňi stavebníčky nie je Najvyššiemu správne súdu jasné, čo ňou sťažovateľ sleduje, keďže táto sa týka práv, na ktorých môže byť dotknutá stavebníčka. Tá však nedostatky ohľadne doručovania v konaní nenamietala a sťažovateľ tvrdenými nedostatkami v doručovaní nemohol byť dotknutý na svojich právach. Kasačný súd tak, rovnako ako správny súd, vyhodnotil námietku ako nedôvodnú. Podľa názoru Najvyššieho správneho súdu nebol vo vzťahu k tejto námietke preukázaný zásah do individuálnej sféry sťažovateľa.

39. Sťažovateľ ďalej namietal nedodržanie postupu podľa § 140b ods. 6 stavebného zákona, keď si žalovaný nevyžiadal stanovisko dotknutých orgánov k námietkam, ktoré v stavebnom konaní vzniesol voči záväzným stanoviskám týchto orgánov. Správny súd bez bližšej argumentácie v rozhodnutí uviedol, že nešlo o záväzné stanoviská. S uvedeným záverom sa Najvyšší správny súd nestotožňuje; predmetné stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov sú záväznými stanoviskami podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona. Kasačný súd sa však stotožňuje s názorom žalovaného, že v prípade sťažovateľa nešlo s ohľadom na ich formuláciu o námietky voči týmto stanoviskám, ale skôr o vyjadrenia sa k niektorým skutočnostiam v nich uvedeným a z toho dôvodu nebol dôvodný postup podľa vyššie citovaného ustanovenia stavebného zákona.

40. Zároveň kasačný súd poukazuje na § 27 ods. 1 veta prvá SSP, v zmysle ktorého pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom. Sťažovateľ tak mohol, ak mal pochybnosť o zákonnosti záväzných stanovisk, navrhnúť správne súdu v žalobe ich preskúmanie - ide o osobitný procesný postup upravený v § 27 ods. 1 SSP a formulovaný na tento účel. Takýto návrh sa však v správnej žalobe nenachádza.

41. Dôvodom, pre ktorý sa záväzné stanoviská podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona preskúmajú až v spojení s konečným meritórnym rozhodnutím je skutočnosť, že samostatný prieskum každého zo záväzných stanovisk v rámci stavebného, resp. územného konania by viedol k rozpadu (atomizácii) stavebného konania na množstvo parciálnych súdnych prieskumov zákonnosti. Preto sa v takomto prípade uskutočňuje súdny prieskum zákonnosti až v spojení s konečným rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP. (pozri uznesenie sp. zn. 3Sžk/41/2019 z 5. augusta 2020).

42. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti opätovne namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil absolútnu neplatnosť nájomnej zmluvy a zmluvy o dielo. V práve posudzovanom prípade treba v súvislosti s danou námietkou v prvom rade poukázať na to, že stavebníčka nadstavby je manželkou

vlastníka pozemku a stavby, na ktorej sa má nadstavba realizovať. Na účely preukázania iného práva k pozemku oprávňujúceho zriadiť na ňom požadovanú nadstavbu podľa § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) stavebného zákona stavebníčka predložila nájomnú zmluvu, ktorú so svojím manželom na účely realizácie nadstavby uzatvorili. Stavebníčka si týmto splnila svoju zákonnú povinnosť v zmysle už citovaných ustanovení stavebného zákona. Navyiac je v danej súvislosti namieste uviesť, práve z dôvodu statusu manželstva stavebníčky a vlastníka pozemku a stavby stavebný úrad oprávnené nepredpokladal, že by realizáciou nadstavby došlo k neoprávnenému zásahu do práv vlastníka, ktorý navyiac v stavebnom konaní vystupoval v pozícii účastníka konania, teda mal o priebehu a výsledku daného stavebného konania preukázateľne vedomosť. Na účely dodatočného povolenia stavby predložená nájomná zmluva splnila požadovaný účel.

43. Obdobne pri namietanej neplatnosti zmluvy o dielo Najvyšší správny súd uvádza, že v zmysle zmluvnej voľnosti môžu účastníci použiť aj zmluvu „stiahnutú z internetu“, pričom táto ako dvojstranný právny úkon zaväzuje strany tejto zmluvy. Účelom § 62 ods. 1 písm. d) stavebného zákona (sťažovateľ chybné uvádza v kasačnej sťažnosti § 61) je, aby bol stavebný úrad oboznámený, kto bude stavbu realizovať, t. j. stavebník musí doložiť, či bude stavbu realizovať sám (so zabezpečením dozoru) alebo bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb alebo ak v čase stavebného konania ešte nie je známy zhotoviteľ stavby, stavebný úrad stavbu povolí s podmienkou, že stavebník mu zhotoviteľa oznámi do 15 dní od ukončenia výberového konania. V posudzovanom prípade mal predložením zmluvy o dielo stavebný úrad za preukázané, že stavba bude realizovaná osobou oprávnenou na uskutočňovanie stavieb.

44. V prípade námietok ohľadne oboch zmlúv tiež podľa názoru Najvyššieho správneho súdu nebol preukázaný zásah do individuálnej sféry sťažovateľa.

45. Ohľadne námietok týkajúcich sa odkanalizovania a geotechnického posudku Najvyšší správny súd uvádza, že sa plne stotožnil z ich posúdením zo strany správneho súdu, stavebného úradu, aj žalovaného, keď boli tieto vyhodnotené ako nedôvodné.

46. Sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali existujúce riešenie spočívajúce v odkanalizovaní do existujúcej žumpy. Kasačný súd sa stotožnil so záverom správneho súdu, že existujúca žumpa nie je predmetom preskúmaného konania o dodatočnom stavebnom povolení na nadstavbu polyfunkčného domu, keďže táto bola riešená v pôvodnom stavebnom konaní.

47. Rovnako mal kasačný súd za preukázané, že na dodatočné povolenie posudzovanej stavby nebol potrebný geotechnický posudok, resp. geotechnický prieskum nie je povinnou náležitosťou súhrnnej technickej správy a statického posudku. Tomu neodporuje, naopak podľa názoru kasačného súdu toto tvrdenie podporuje, namietaná pasáž z technickej správy, kde je uvedené, že na predmetnú stavbu nebol zrealizovaný inžinierskogeologický prieskum a k realizácii je potrebné ho spracovať. Skutočnosť, že ho sťažovateľ požaduje, lebo sa mu nadstavba „nezdá“, nie je relevantná, pričom sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali tento záver stavebného úradu a žalovaného vo fáze dodatočného povoľovania stavby.

48. Sťažovateľ opakovane namietal aj rôzne vady vedenia administratívneho spisu. Kasačný súd sa nestotožňuje s názorom správneho súdu, že hodnotenie obsahu spisu v žiadnom prípade nie je v kompetencii sťažovateľa. Avšak dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa zásadne nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (porov. rozsudok sp. zn. 4SŽ 98-102/02 zo 17. decembra 2002, R 122/2003). Navyše v súlade so všeobecne záväznou právnou úpravou a rozhodovacou praxou správnych súdov, ak by sa aj pochybenie správnych orgánov v konaní preukázalo, nie každé takéto pochybenie je spôsobilé, resp. musí mať za následok zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia (k tomu pozri rozsudok sp. zn. 4Asan/8/2021 z 2. februára 2022 - ...dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu by malo byť len také porušenie zákona, ktoré má alebo by mohlo mať za následok ujmu na právach účastníkov konania).

49. Uvedené platí aj pre námietky týkajúce sa zamedzenia možnosti vyjadrenia sa k niektorým podkladom, ktoré boli založené do administratívneho spisu až neskôr (aktuálna kópia katastrálnej mapy, výpis z listu vlastníctva a v tomto smere doplnená projektová dokumentácia). Podľa názoru správneho súdu, s ktorým sa stotožnil aj kasačný súd, bol sťažovateľ na ústnom pojednávaní dňa 13. júna 2017 oboznámený so všetkými podstatnými skutočnosťami zistenými stavebným úradom vo veci dodatočného povolenia stavby, ktoré viedli stavebný úrad k vydaniu rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby. Uvedené dokumenty boli stavebníčkou doposlané práve na základe zistení z ústneho pojednávania dňa 13. júna 2017, po ktorom bolo konanie z tohto dôvodu prerušené. Išlo o opravu zistených nezrovnalostí medzi projektovou dokumentáciou a katastrálnou mapou (t. j. nešlo o nové

skutočnosti príp. nové podklady v konaní), pričom aj podľa názoru kasačného súdu toto opomenutie na strane stavebného úradu nemalo vplyv na výsledok konania. Sťažovateľ mal riadnu možnosť participovať na konaní, uplatnil v konaní námietky a tieto boli zo strany stavebného úradu v rozhodnutí vyhodnotené.

50. Sťažovateľom namietané vady neboli, podľa názoru kasačného súdu, takej intenzity, aby negovali zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Úlohou správnych súdov (vrátane kasačného súdu) nie je reparovať také prípadné procesné pochybenia orgánov verejnej správy, ktoré by vo svojej podstate viedli len k zopakovaniu konania pred orgánmi verejnej správy, avšak bez reálneho potenciálu zmeny k lepšiemu. V danej súvislosti kasačný súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžh/1/2010 z 20. mája 2010 (R 103/2011), v zmysle ktorého je neúčelné a ne hospodárne formálne zopakovanie administratívneho konania, ak pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania.

51. Poukazujúc na vyššie uvedené kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Je potrebné si uvedomiť, že posudzovaná nadstavba je realizovaná v území, kde je povolená takáto výstavba, a to napriek tomu, že susedí z jednej strany s pozemkom s rodinným domom, avšak zo strany druhej ide o pozemok popri hlavnej ceste, kde je predpokladaný tento typ výstavby. Táto aj je v súčasnosti z oboch strán lemovaná rôznymi typmi prevádzok (potraviná, pekáreň, obchod s oblečením); nejde tak v posudzovanom prípade o ojedinelú výstavbu v danej lokalite Starej Ľubovne. Naopak, táto sa nachádza v oblasti občianskej vybavenosti a má slúžiť pre základnú a vyššiu občiansku vybavenosť.

52. Najvyšší správny súd ešte považoval za potrebné uviesť, že v kasačnej sťažnosti sa sťažovateľ naozaj obsiahlo venoval jednotlivých dôvodom svojej kasačnej sťažnosti s množstvom námietok vo vzťahu k stavebnému a následne aj súdnemu konaniu, čo dopĺňal odkazmi na judikatúru rôznych súdov. Správne súdy v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) nemusia dať detailné odpovede na všetky účastníkom konania predostreté otázky, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu (pr.: Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako ESLP pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Obdobne Ústavný súd SR vo svojej ustálenej rozhodovacej praxi uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (viď. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 241/07 z 18. septembra 2008).

V. Záver

53. Vychádzajú z vyššie uvedených skutočností Najvyšší správny súd nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa, rozsudok správneho súdu považuje za vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci a tiež za súladný s konštantnou rozhodovacou činnosťou, pričom kasačný súd nezistil ani také procesné vady, ktoré by mali za následok porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces a pre ktoré by bolo potrebné rozhodnutie správneho súdu zrušiť. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

54. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané. A pre možnosť priznať ďalším účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 169 SSP, nakoľko im kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, s plnením ktorej by im trovy konania vznikli.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.